

Só és világoosság

A Z I H S A L A P Í T V Á N Y N Y H Í R M O R Z S Á I

ÁTLÉPVE KORLÁTAINKON

**„Embereknél ez lehetetlen,
de Istennél minden lehetséges”**

Mt. 19:26

Jézusnak ezekkel a szavaival köszöntöm a Kedves Olvasót. Tanítványaival folytatott beszélgetése során az üdvözülés kérdése volt a téma. Így tehát mi, akik kegyelemből üdvösséget kaptunk, valamennyien „lehetetlen” emberek vagyunk. Ami emberek számára – legyenek azok szüleink, lelkészünk, testvéreink vagy akár mi magunk – lehetetlen, nevezetesen az, hogy bennünket Isten előtt kedvesekké, elfogadhatókká, sőt elfogadottakká tegyenek, az Istennél lehetséges, azt Isten megtette. Nagy ára volt ennek az Ó számára és ezzel párhuzamosan nagy áldás azoknak az osztályrészre, akik ezt a kibeszélhetetlen ajándékot Istentől megkaptuk. Gondoljunk erre a Karácsonytól Nagypénteken és Húsvéton át egészen Pünkösdig terjedő isteni cselekménysorozatra – ne csak majd most Karácsonykor, hanem előtte és utána is.

Vannak életünkben más, „kisebb” dolgok is, amik számunkra elérhetetlenek, lehetetlenek, de Istennek lehetségesek. Mi az a kedves Olvasó életében, ami „embernek lehetetlen”? Jól kijönni azzal a „lehetetlen” munkatárssal, főnökkel? „Lehetetlen” családi kapcsolatok? Elviselni valamilyen különösen nehéz testi gyengeséget, betegséget? Egy oly szükségesnek érzett, de valójában elérhetetlennek tűnő lakáscsere? A megoldhatatlan krízisben levő magyar egészségügy, illetve annak helyi megjelenése egy-egy kórházban, intézményben? Ezek mind-mind lehetnek az ember számára megoldhatatlanok, „embernél lehetetlenek”. Ne feledjük azonban, hogy Istennél minden – tehát ezek közül is mindegyik megoldása – lehetséges. Bizzuk hát Őrá, Aki erre fel is hív bennünket (1. Pét. 5:7), és Aki képes arra, hogy megváltoztassa a körülményt, vagy megadja az erőt annak elviseléséhez.

Szeretnék most beszámolni néhány eseményről az IHS életéből, amely a Só és Világoosság legutóbbi száma óta történt életünkben. Július végén részt vettünk az angliai Claygate falu Holy Trinity Church nevű anglikán gyülekezete által szervezett kárpátaljai orvosi missziós úton. A két magyar falu lakosságát végigvizsgáló és gyógyszerekkel ellátó angol orvoshoz három hívő magyar orvos is csatlakozott szakmai tolmásként az IHS szervezésében. Megtapasztaltuk, hogy Isten hogyan tette lehetővé a lehetetlent (orvosi műszerek, pl. hordozható ultrahang berendezés, továbbá gyógyszerek ájtuttatása az ukrán határon nagyobb mennyiségben). Dr. Györfly Ágnesnek az úton szerzett benyomásai jelen hírlevelünk egy másik oldalán megtalálhatók.

Szeptember első felében zajlott le Németországban a Nemzetközi Keresztény Orvos és Fogorvos Társaság (ICMDA) 6. Európai Konferenciája, melyet egy hasonló körű orvos konferencia előzött meg ugyanott. Az IHS támogatásával részt vehetett ezen egy magyar pszichiáter rezidens Erdélyből, egy éppen végzett magyarországi orvosnő, valamint egy orvos. A konferencia több mint 600 résztvevőjének kb.

fele volt egyetemista, a többi javarészt gyakorló orvos. A konferencia a gondviselés/gondoskodás témakörrel foglalkozott, olyan kiváló előadókkal, mint pl. Prof. Dr. John Patrick (Kanada), Dr. Pablo Martinez (Spanyolország), Prof. Dr. John Wyatt (Anglia). Az igemagyarázatokat Klaus Teschner német evangélista/lelképásztor tartotta. Szólt előadás Istennek az egészségügyi ellátást nyújtó, valamint a szenvedő beteg iránt megnyilvánuló gondviseléséről. Hogyan viseljük gondját a még megszületés, illetve a halál előtt álló embereknek (abortusz – eutanázia). Megrendítő volt számomra egy holland radiológus orvosnő könnyek között elmondott személyes beszámolója arról, hogyan vesztette el egyik betegét, akit az ő tudta nélkül egy kollégája segített – még a liberális holland eutanázia-törvényt is megszegő módon – a „kegyes halál”-ba. A sok jó tanítás mellett kiváló alkalom nyílt új kapcsolatok teremtésére, régiék felújítására. Volt már ilyen konferencia Magyarországon is, egyszer közvetlenül a rendszerváltás után és még egyszer a 90-es évek közepén – reméljük nem utoljára.

A konferencia hanganyaga (angol nyelven) díjmentesen megkapható CD-n az IHS Alapítványtól.

Alapítványunk támogatásával Dr. Györi József és felesége ugyancsak szeptemberben részt vehetett a HCFI dél-afrikai nemzetközi konferenciáján. Erről részletesebben Dr. Széchezy Rita számol be jelen hírlevelünkben.

Sűrű őszi programunk következő nagy eseménye a Marosvásárhelyen október 1-2-án tartott Sóoldat Konferenciánk volt. Különösen izgalmas volt számunkra először rendezni konferenciát a határainkon kívül. A „lehetetlen”-t lehetségessé tevő Isten azonban mellettünk állt. A következő oldalakon képek, valamint résztvevői visszajelzések találhatók erről a konferenciánkról. Szívünk vágya az, hogy visszamehessünk erdélyi testvéreink közé, ezért reméljük, hogy – a marosvásárhelyi konferencia jó hírének terjedtével – lesznek onnan további jelentkezők, akiknek számára tarthatunk még Erdélyben újabb Sóoldat Konferenciá(ka)t.

A fenti sort egy angliai konferencia zárta be, melyet az ottani Keresztény Orvosok Társasága rendezett rezidensek számára. Ezen két magyar rezidens részvételét tudtuk támogatni. Egyikük beszámolója hírlevelünkben megtalálható.

Idén ősszel is folytattuk/folytatjuk szokásos „Bethesda Est” sorozatunkat a hónap utolsó péntekén este 6 órai kezdettel a Bethesda Gyermekkorházban.

Közvetlen terveink között szerepel 2004. november 19-20-án egy Sóoldat Konferencia megrendezése Miskolcon. Eddig már 45-en küldték be jelentkezésüket és ennél több jelentkezőt a helyszín adottságai miatt már nem is tudunk fogadni. Ezzel is új úton járunk, ilyen nagy létszámú konferenciát eddig még nem tartottunk. Várunk ugyanakkor jelentkezőket – illetve személyes ajánlásokat – a **2005. március 17-19 között Szépalmán** megtartandó bentlakásos, valamint a **2005. május 27-28 között Budapestre tervezett** Sóoldat Konferenciánkra.

Kedves Olvasóinknak kívánom a „lehetetlen”-t lehetségessé tevő Isten új átélését, erős hitet, növekedést a kegyelemben és a mi Urunk Jézus Krisztus megismerésében.

Dr. Bukovszky Ákos

Marosvásárhelyen jártunk

A következő cikket és e-mail részleteket a 2004 október 1-2-án Marosvásárhelyen tartott Sóoldat Konferenciánk résztvevői küldték a Só és Világosságnak.

Ünnep

Azt hittem lehet Krisztust hirdetni szavak nélkül is. Egy ideig, utána már csak próbáltam elhítenni magammal, hogy egy mosoly, egy biztató szó, egy kedves gesztus, és... És aztán nem történt semmi, csak éppen néha becsúszott egy-két alkalmas idő a csupa alkalmatlan közé, amikor belekapaszkodhattam a páciens által „felkínált” Krisztusba.

Merthogy az idők engem kérnek számon: hirdetem-e Krisztust a számomra alkalmas vagy akár alkalmatlan állapotaimban is? Miért válok rögtön alkalmatlanná, ha az orvos tekintetével nézek ki orvosi tekintélyemből? Miért könnyebb három pohár vizet adni inkább, mint egyet, de azt Krisztus nevében?

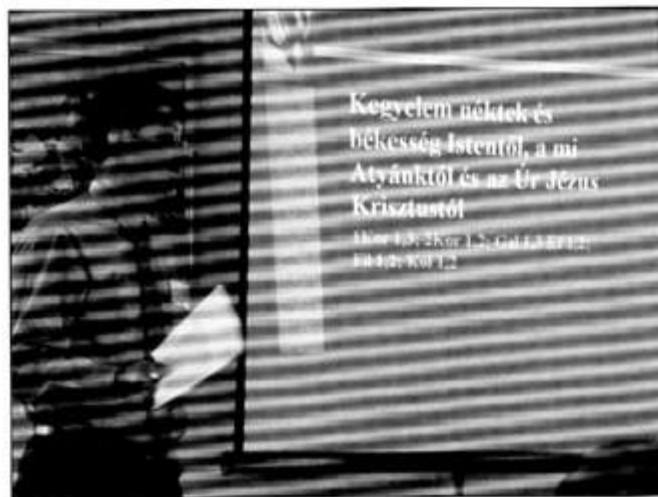
Ilyen meg hasonló kérdések közt talált rám a „Sóoldat Konferencia”. Egyszóval az én problémám nem a túlkonzentráltság volt, hanem az ízetlenség, de valahogy mindig sikerült eleddig kimagyarázni a magam számára, miért is nem beszélek pszichiáter orvosként Krisztusról a pácienseknek.

Hála legyen Neki és köszönet az IHS munkatársainak (ez utóbbiak munkájára nem tudok megindultság nélkül gondolni, amilyen gondosan szerveztek meg mindent számunkra, erdélyieknek), hogy összetalálkozott bennem az orvos és a keresztyén. És ahogy egyik testvérünk mondta egyszer, minden találkozás egy ünnep. Őrizzük meg ezt az ünnepet...

Dr. Kovács Ágnes, pszichiáter

Kávészünet

Az előadás

Hogy mi zajlott a konferencián, úgy gondolom, érdemes mindenkinek személyesen megtapasztalnia. Bizonyára mindig más, ahogy mindenkiben más nyomot is hagy.

Hogy az előadók hitelessége, a személyes példák vagy a túlkonzentrált előadások, amik még az én ízetlenségemet is megízéssítetni voltak képesek, végezték-e el azt, ami rájuk bízott, ez az Úr titka.

„...úgy gondolom, hogy minden tekintetben áldásos volt ott lennem a konferencián. Egy olyan betekintés volt nekem, ami mindenképp segít, annak ellenére, hogy nővér vagyok és nem orvos, úgy gondolom, hogy felhasználható. Jól kigondolt, pörgős és tartalmas alkalmak voltak!”

Nagy Hajnal, nővér

„Köszönöm a Sóoldat Konferenciát, tényleg nagyon jó volt, és amin részt vettem igencsak használhatónak bizonyul. Nagyon-nagyon sajnáltam és sajnálom, hogy nem tudtam végig jelen lenni.

Küldök néhány nevet és e-mail címet, olyanokét, akik biztos szívesen részt vennének rajta.”

Dr. Szabó Mónika, belgyógyász

(Kérjük a résztvevőket és Olvasóinkat, hogy ha eszükbe jut valaki, akit érdekelne a konferencia, juttassák el nevét és elérhetőségét az IHS-hez.)

„Úgy gondolom, hogy minden egészségügyben dolgozó keresztyén ember számára fontos lenne egy ilyen konferencián részt venni. Számomra az anyag maga is nagyon jól jött, feleleveníteni a már ismert igéket, elvetket, új dolgokat tanulni, – mindenképpen hasznos volt; de a közösségápolás, az élethelyzetek megbeszélése,

